quedam caritatis erga ꝓximū· citra odium
In quibus caſibus aut nullū eſt de ſe aut ve
niale pccm̄. Ira que eſt appetitus deliacratus
vindicte ꝓprie preter aut cōn iuris ordinez ex
ſe et vt ſic eſt mortalis. Preſertim ſi vindicta
ſit notabilis detrimenti. De accidia. c. x.

Ccidiam dicimus eſſe tediū intermi
boni que ex genere ſuo venialis eſt
quia contrariatur non caritati ſed
eiuſdem feruori. Fit autem mortalis
dum per eam aut ex ea mōrle crimē incurrit
vt omiſſio eorum que ſunt de neceſſitate ſalu
tis vt deſperatio de diuino auxilio aut ſuiip
ſius interfectio. Sola negligentia mōrlis eſt
ꝑ quam id quod ſub precepto cadit obmitti
tur quamuis culpabilior in exercicijs ſpiritu
alibus et perarchicis vt in miſſa ꝙ propha
nis. Ocium ſanctum vite contemplatiue ⁊
ſtudioſe debet homo quātum ex ſe magis ap
petere ꝙ officia vite actiue preſertim cum ob
ligatione iminnente manifeſta neceſſitate
aut ſuperioris precepto racōnabiliter acceden
te. Dimittendum eſt ocium pro carita te
proximoꝝ. Inhabilis prorſus ad ocium cō
tēplatiue laboret ipē exterius ad ſui alioꝝ pro
fectum. Et ſi aliq̄s ad vtrūqꝫ valet velud ābi
dexter magna ꝑfectio eſt ⁊ mixturā hāc in ſtatu

pñtis indigentie optimam iudicam9. Eua
gatio mentis tpe oracōis. ex p̄cepto debite ſi
fiat ex deliberato cōſenſu. atꝫ teneat illa ſola
interrūpit intencōeꝫ debitam oꝛonis. et facit
ut preceptū non ſufficienter adimpleatur niſi
rurſus iteretur qđ p euagacōnē hanc infectū
eſt. qđ tamen fieri aliqñ neqꝫ debet neqꝫ expe
dit. neqꝫ poteſt in miſſa. aut dū hora preterijt
ſi diu euagacōnem. qñtumcunqꝫ multa ſit. ex
deliberacōne tenē non volum9 tunc habitual
pꝛimaria ꝛ virtualis intentio p̄habita de orā
do ut debemus iugiter vna manet. Exemplū
eſt de pegrinacōne. Conuerſio cordis ad
deum tpe oracōis q̄uis ſit laudabilioꝛ ceteris
pibus. ſi ſcđm verba et ſenſum oracōnis fiat
Attamen iſtud non eſt necitatis. qđ de illitte
ratis conſtat. ꝛ de impfcē etiā ꝯteplatiuis non
rarum eſt. Impaciencia ꝛ languida molli
cies ꝛ effeminata cōpaſſio ꝛ mutabilitas ad
oēꝫ ventū ſūt ex ſe vitupabiles ꝛ i culpā moꝛ
lem vergunt dū ex inde ea que iuſſa ſunt fieri
vel exequi. ſcilicꝫ ꝛ veritas vite doctrine atqꝫ
diſcipline relinquūtur. Tediū boni pꝛouei
ens ex difficultate operis. aut ex malicia con
plexionis abſque culpa plus in iohanne q̄ i
petro auget meritum ꝛ laudem iohannis. ſi et
dum i ceteris ipe cum petro equaliter opetur

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

difficultas in opere virtutis ex aſſuefactōe viciorū ꝓueniens plus de ꝑſe dirimit racōem laudis et glorie meriti ꝙ̄ augmentꝫ. Tamen male habituatus quin niſi ex maiori conatu opus ſimile ad bene habituatū ꝑficere nequit magis inde redditur incidētaliter cōmendandus. Puſillanimitas qua quis contra iudicium ſuꝑioris ſui et prudencioris ſui reputat ſe minus iuſto ad aliqua faciendum et pertinaciter refugit officia a ſuperiore impoſita ad inobedientiam ſuperbam imputatur quia iudicium ſuum nimis prefert ꝛ innititur prudentie ꝓprie. Secus ſi ducatur proprie lege ſpiritus ſancti de qua debet eſſe certus. Secus ꝑ̄terea ſi ſciat ꝑiculū ſuū euidenter. de quo fidē facere ſuꝑiori nequit. De Auaricia. c. 7.

Varicie obiectum eſt immoderata poſſeſſio quod ex genere ſuo non videtur eē mōrle vniuerſalit̄ ſed in mōrle trāſit dū ex deliberatione efficaci et abſoluta appetuntur queruntur vel rapiuntur aut retinētur aliena inuitis dn̄is qualicumqꝫ modo fiat clam vel palam vi vel fraude conſilio vel auxilio. Perſertim ſi res ſit notabilis detrimenti et appetitu ſuffocante rationem et a dei ſeruicio penitus impediente etiam licita vel propria bona